

Київський національний університет технологій та дизайну

ІНВЕСТИЦІЇ У РОЗВИТОК ВИЩОЇ ОСВІТИ

Роль освіти в сучасному світі здобуває все більше значення внаслідок технічного та технологічного розвитку світу.

Раніше наука була зосереджена в НДІ та в інститутах Академій наук. Зараз великі кошти інвестуються в те, щоб розвивати науку виключно у ВНЗ. Існує три напрями такої роботи: створення інноваційної структури, залучення провідних вчених, які виїхали за кордон та співробітництво з наукоємними галузями бізнесу.

Інвестування в освіту дуже специфічне, оскільки залучення коштів в цю сферу можна назвати понад довгостроковим та таким, що володіє невизначеним ступенем ризику. Це пов'язано з тим, що період фінансування та період віддачі сильно різняться у часі, а гарантувати очікуваний ефект достатньо важко.

Залучення інвестицій в освіту відбувається за рахунок застосування програмно-цільових методів та проектних технологій. Як правило, інвестиції в муніципальній освіті, спрямовані на розвиток галузі, використовуються спільно з коштами сусідніх територій, регіональних бюджетів та залучених фінансових ресурсів з метою збільшення масштабності задач, що вирішуються.

Сучасне бізнес-середовище характеризується високим рівнем динамізму та конкурентної боротьби. Збереження підприємством завойованих позицій неможливе без перегляду парадигми його функціонування. Впровадження моделі розвитку потребує розробки плану проведення інноваційно-інвестиційних перетворень, реалізація яких, залежить від критичної маси сучасних, професійно грамотних та інноваційно активних спеціалістів.

Незамінними та обов'язковими елементами економічного потенціалу є трудові ресурси, відтворення та вдосконалення яких необхідно для розвитку економіки та суспільства в цілому.

Формування інноваційної свідомості особистості здійснюється паралельно в двох середовищах. З однієї сторони, це опосередковано відбувається в рамках соціокультурного та професійного середовищ, в якій живе та працює людина. Цей процес носить стихійний характер. З іншої сторони, формування інноваційної свідомості цілеспрямовано здійснюється в процесі формальної освіти.

Збільшення кадрового потенціалу підприємства, в основі якого є інноваційно підготовлені спеціалісти, є важливою частиною діяльності підприємства. На цьому етапі підприємство організує взаємодію з системою професійної освіти. Першим кроком цієї взаємодії є складання професіограми для різноманітних категорій працівників підприємства. Головними обмеженнями тут постають: термін навчання, фінансові ресурси на освіту та якість освітньої підготовки людини до початку моменту навчання.

Швидкість розповсюдження нововведень на будь-якому рівні, в тому числі на рівні підприємства, залежить від кількості суб'єктів, здатних їх сприймати.

Формування механізму фінансування нововведень, визначення затрат на вдосконалення бізнес-процесів та оцінка інвестиційної привабливості для фігурантів системи професійної освіти як самостійних суб'єктів економіки. Головним при цьому є оцінка економічної ефективності інвестицій в освітні послуги для держави, підприємств та домогосподарств.

Інвестиції в систему професійної освіти в особі конкретного ВНЗ з метою підвищення якості підготовки спеціаліста будуть виправдані в тому випадку, коли норма прибутку на вкладений капітал буде перевищувати норму прибутку від вкладень в інші види діяльності. Економічна віддача від «інвестованого» спеціаліста на встановленому тимчасовому прогностичному

горизонті повинна компенсувати всі види витрат на навчання та принести додатковий передбачений прибуток.

Орієнтація сучасних підприємств на унікальність сприяє розробці стратегії залучення ресурсів, що важко відтворюються конкурентами – інтелектуального капіталу, що залежить від конкретних людей та їх компетентності. Представники неокласичної науки під людським капіталом розуміють не тільки сукупність навичок, знань та вмінь робітників, але їх здібності, рівень освіти та здоров'я. Такі ресурси дають підприємству ключові компетенції – найбільш важливі здібності з точки зору його стратегії та ефективності діяльності.

Варто відзначити, що особливу увагу до розвитку людини, її здібностей та особистісних якостей викликано запитам сучасної інноваційної економіки, а не «гуманізацією» людської праці або збільшенням значення самореалізації.

Самореалізація людини в умовах, що склалися перетворюється в самореалізацію в якості «продажу» на ринку своїх задатків, творчого та інноваційного потенціалу, здібностей до саморозвитку, самоосвіти та прийняттю корпоративних цінностей.

В майбутньому успішними будуть підприємства, що на всіх рівнях управління навчаться використовувати відданість людей справі та їх здібність вчитися.

Не зважаючи на досить високий рівень освіти населення, Україна значно відстає від провідних економічних держав за об'ємами інвестування в сферу освіти. Одним з пріоритетних завдань державної політики є залучення приватних інвестицій у сферу вищої освіти. Налагодження співпраці з бізнесом, зокрема, в питаннях формування освітнього державного замовлення, яке повинно відповідати попиту на ринку праці є нагальним питанням.

Держава, що інвестує гроші в освіту, перетворює цю галузь в актив, який в майбутньому сприятиме підвищенню добробуту її населення.